

—Gairebé diria que tots nosaltres no som sinó espectres, pastor Manders. No solament les coses que hem heretat del pare i la mare circulen dintre nostre com un fantasma..., no, sinó també les coses que abans hem pensat i cregut, i que són mortes i apagades fa molt temps. Tot això no viu, però ho tenim ficat a dintre, profundament, i no ens en podem deslliurar. Quan prenc un diari i em poso a llegir-lo, veig sorgir espectres entre les ratlles. Em sembla que el país n'és ple, que n'hi ha pertot, que n'hi ha tants com grans de sorra al mar. Per això tots tenim una por horrososa de veure-hi clar.

Henrik [IBSEN](#), «*Espectres*», Barcelona, Institut del Teatre. [[ací la versió catalana de 1910 en línia](#)]